

in dobro vedé, da Slovani še v potrebnih, edino potrebnih rečeh nismo edini, naj potočim o pogledu na njihov sedanjí pa prihodnji stan k sklepu svojih razgovorov z našim Svitoslavom (Zg. Danica I. 1865) tri solzice, potočim naj

Tri solze kralja Rastislava.

Svatopolk, mi v rodu stričnik,

Kam zabredel si v osodi?

Zdavši strica, ti krivičnik,

Zdal svoj narod si nezgodi!

Oh, zastonj so tvoje zmage:

Vse razdere ti delitev!

Kal nesloge pa neblage

Svete nrave je keršitev!

Duh moj gleda v pozne čase:

Še pregreha se mašuje!

Nove greh rodi modrase:

Boj se v duhu ponavljuje!

Brat na bratu cepi dlako,

Brez ljubezni rane seka,

Brusi meč za reso vsako —

Vse od veka pa do veka!

Ko da dosti ni pošasti,

V bogočastji se spertijo:

Slave sini s hude strasti

Svojo mater zapustijo!

Kje edinost je, otroci? —

Svatopolk zato li próti

Vam je zročil v oporoci,

Da se švigate v grenkoti?!

Teci, teci bistra Sava,

Naj nesó solze valovi,

Ki jih joka mati Slava

Nad prešernimi sinovi. —

Ena zvezda le se znani

'z davnotemnega mi groba:

»Ko vsi v veri bote zbrani,

Vam zacvete boljši doba«.

Popustite vse prepire

Vsi med sabo se ljubite;

Vsi v zavetje prave vere,

Vsi k resnici pritecite!

Tolažilo to naj veče,

To je pravi vir ljubezni,

To je solnce vaše sreče,

Konec vaše to bolezní.

P a š n i k.

Snažnost. Telesna snažnost je sestra dušne čistosti. Telo je ogledalo naše nevidljive duše. — Znano je, da človek potrebnega zraka dobiva po potnicah, ravno tako tudi po njih oddaja nepotrebne reči. Ako se pa potnice zamašijo, je bolezen gotova. Potrebno je, da se človek vsaki dan umiva, da vsaki teden perilo preminja, in da se večkrat koplje. Snažnost pa ne varuje samo telesa bolezní, ampak budi tudi človeški duh in ga priganja k delavnosti, ter ga varuje dušne bolezní — greha. Pa tudi ljudje imajo snažnega rajši, kakor zanikernega človeka, in ga povsod radi vidijo; nesnažnega pa se

vsak boji. Zatorej se v šoli tudi mora gledati na snažnost. V šoli se morajo otroci privaditi, da pridejo vsaki dan lepo umiti s čednimi rokami in poravnanimi lasmi, s snažno obleko in z očejenimi čevlji v šolo. To naj učitelj tirja na tanko do pičice, in kdor pride nesnažen, naj ga pošlje ven ali pa domu, da se očedi. Zato je prav, da je učitelj prvi v šoli, da vsakega lahko pogleda, je li snažen, ali ne. Treba je pa tudi paziti na šolsko orodje, da ima vsak otrok vse čedno. Tudi šolsko orodje se mora večkrat pregledati. Vse to, in če se učitelj še tako prizadeva otroke k snažnosti napeljevati, se pravi bob v steno metati, ako je učitelj sam zanikern, in če je šola polna nesnažnosti. Gosposka skerbí pri zidanji novih šol, da se zidajo večje in prostornije od drugih hiš. To pa ni še vse, ampak šola mora biti čedna od zunaj in od znotrej. Šola mora biti zerkalo vsem drugim hišam v vasi. Pred šolo mora biti lepo pometeno, vrata in okna umite in sploh vse tako, da se na prvi pogled more reči, da je tukaj snažnost domá. Naj bolj je pa treba gledati na šolsko sobo. Kellner pravi: „Pokaži mi šolsko sobo, in poznal bom učitelja; kdor šolsko sobo zanemarja, zanemarja tudi svoj poklic“. Vsako leto je treba šolsko izbo pobeliti, in vsaki teden jo je treba dvakrat pomesti in čez dan večkrat prezračiti. Paziti je treba, da otroci ne mečejo po tleh popirja, odogrizkov od sadja ali pa orehovih in kostanjevih lušin, ker po malem namečejo otroci, če se ne pazi, cele kupe takih reči na tla. Vsak učenec naj bo odgovoren od svojega prostora, in med uro, ko se otroci oddahnejo, naj učitelj vse po tleh pregleda. Ko otroci vidijo, da učitelj pazi na snažnost, si bodo tudi prizadevali, da bo vse snažno. Tako se bodo privadili snažnosti, ki je tudi nikoli ne bodo opustili. Sv. pismo pravi: „Česar se mladenč privadi, od tega tudi star ne odstopi“. Le s tem je mogoče, če se mladost v šoli snažnosti do dobrega navadi in v nji vterdi, da bi se gerda in v vsakemu obziru zelo škodljiva nesnažnost po kmečkih hišah spodrinila in lepa snažnost udomačila.

Fr. Lunder.

0 sadjereji.

Tehtnost ali važnost sadjereje, mislim da vsi omikani ljudje spoznajo in zagovarjajo. Vlada in c. k. kmetijske družbe ne le na Dunaji temuč tudi drugod, posebno tudi na Krajnskem, de-